

Jogászbálon

JOGÁSZBÁL lesz november 29-én — adta hírül lapunk is. Az olvasók és az érdeklődők ebből a rövid hirdrásból értesültek a hagyományos bál megrendezéséről. A jogi karon azonban már hetekkel ezelőtt nagy szervező-rendező munka vette kezdetét. Tárgyalások a vendéglátóiparral, zenekarral, énekesekkel, a nyitótánc betanítása... Ezek a feladatok a mindenkor harmadévesekre hárulnak. A szórakozni vágyó báli ember nem is sejtí, hogy egész apparátus gondoskodott arról, hogy estéjét emlékezetessé tegye... És emlékezetes lett? Ezt megtudakolni a báli közönségtől igen nehéz lenne. Akár tüzetes közvéleménykutatással, akár reprezentatív módszerrel.

„Bor, muzsika, tánc, mulatság” — mondja Csokonai; s mi más kell egy bálhoz? A Szegedi Egyetem szépségversenyt is hirdetett, s talán néhány

becsvágyó kollegina izgalommal várta Justitia fiainak ítéletét a női nemről, szépségéről. De kiderült, hogy ez csak félreértés volt a hirdetésben. Ahogy a táncoló lányokat figyeltem, az volt az érzésem, nem is bánják, hogy nem lesz szépségverseny. Valószínűleg arra gondoltak: nem lesz MISS JOGÁSZBÁL, mert nincs konkurenciam!

Táncoltunk, sokat, és a forgatagban megismétlődött Molnár Ferenc dialógusa:

„Mint táncos, kérek egy kis elismerést. —

El is felejtettem, hogy önnel táncoltam.”

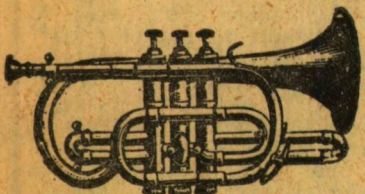
Vége a bálnak... „Most nyugodjunk: adió! Pislog a dáma s gavallér; Beteg, s oda a sok tallér. — Majd megjön tán egészsége, Hervadó kedve s szépsége; A költség is tán kijő: Most nyugodjunk: adió.”

P. T.

Piroska István felvétele

Elhangzanak dr. Antalffy György dékán megnyitó szavai: — A bál megkezdéséhez az engedélyt megadom, jó mulatást kívánok! — S a hagyományos palotástánc után valóban kivilágos-kivirradtig szölt a zene, tartott a tánc az idei jogászbálon.

AZ ÚJVIDÉKI EGYETEM irodalomtörténész professzora, dr. Bori Imre, a honi és jugoszlávai magyar irodalom jeles kritikusa a Novi Sad-i és a szegedi tudományegyetem közötti barátsági szerződés keretében november végén néhány napos kutatómunkát végzett városunkban. Kutatásainak eredményét most készülő, a magyar avantgárd történetével foglalkozó könyvében fogja publikálni.

SZOVJET GEOLÓGUS érkezett Szegedre november 26-án. Igor Mihajlovics Varenkov, a föld- és ásványtani tudományok doktora, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája geológiai intézetének munkatársa megbeszéléseket folytatott az egyetemen dr. Grassely Gyula tanszékvezető egyetemi tanárral, majd megtekintette az úrkúti és eplényi mangánércbányákat.

EGY FINN MAGÁNISKOLA igazgatója, Pirkko Miikkulainen vendégeskedett november 18-18. között a Tanárképző Főiskolán. A finn tanár a műszaki tanszék munkájával, valamint a gyakorló iskolában folyó háztartási ismeret oktatásával ismerkedett itt léte alatt.

A MŰSZAKI TANSZÉK VENDEGE volt november 18-24. között a potsdami főiskola két oktatója is. Prof. dr. Gerhardt Wagner és Konrad Idel tudományos munkatárs a hazánkban folyó politechnikai oktatás kérdéseiről beszélgetett a főiskola szakembereivel.

NOVEMBER 20-ÁN NYITOTTÁK MEG a főiskolai KISZ-klubhelyiségben a hallgatók által összeállított dokumentum-kiállítást, melyet az ösziórszás forradalom, a KMP megalakulása és a Tanácsköztársaság tiszteletére rendezett az ifjúsági szervezet. Az újságok és plakátok fotokópiát nagy hozzáértéssel történelmi dokumentummá rendező fiatalokat joggal dicsérik a vendégkönyvben sorakozó nevek.

TURGENYEV SZÜLETÉSÉNEK 150. évfordulóján az orosz szakosok KISZ-alapszervezete reprezentatív műsort mutatott be a főiskola pedagógiai előadóijában november 28-án. A kétnyelvű előadáson Turgenyev munkásságáról Keiser Ildikó tartott bevezetőt, majd a nagy orosz író műveiből Megán Mária, Platz Rózsa, Both Brigitta, Gál János, Torma Mária, Dettai Tibor, Jaksa Mária és Haid Katalin, Kosztolányi, Reviczky és Krúdy emlékező írásaiból Sáfrány Klára és Haid Katalin adott elő részleteket. A megemlékezés programját Orgovány Zoltán adjunktus és Lelkes Ákosné állította össze.

KI TUD TÖBBET A TANÁCSKÖZTÁRSASÁGRÓL címmel színvonalas szellemi vetélkedőt rendeztek a hallgatók a tudományegyetem József Attila kollégiumában november 25-én. A négy versengő csapat közül Hali Jánosék válogatottja győzött a nehéz történelmi, irodalmi, művészeti és sportkérdésekben gazdag szellemi versenyen.

A BAL-I-GAZSÁGBAN OLVASTUK... OLVASTUK... DE MIT IS OLVASTUNK?...

Közlöljük olvasóinkkal, hogy a Szegedi Egyetem legközelebbi száma 1969. február 8-án 10 oldalon jelenik meg. Február 8-án számunkban beszélünk a vízgáldószak eseményeiről, színes, humoros farsangi összeállítást közlünk. Minden kedves olvasónknak BÜEN!

a szerkesztőség

Egyetemi testnevelés, egyetemi sport

A kötelező testnevelés

(Zsembery Antal gondolkodó és gondolkodtató cikkét azzal a szándékkal közöljük, hogy mintegy folytatásaként szívesen adunk helyet a lapban a cikk megállapításait kiegészítő, esetleg azokkal vitába szálló véleményeknek. Reméljük, e vélemények nemcsak szóban, de írásban is elhangzanak majd.)

Szerkesztőség)

A felszabadulás után 1952-ben vezették be a testnevelést az egyetemen és főiskolákon az első és második évben.

A Testnevelési Tanszéki Csoport a JATE-n heti kettő, a SZOTE-n heti egy órában látja el a testnevelés lebonyolítását úgy, hogy egy főre hetente 16 óra jut. A lelkes tanszéki gárda mindent megtesz a lehetőségek határain belül, de képtelenek áthidalni a létesítmény-helyzet okozta problémákat. A tantervben megpróbálnak alkalmazkodni a helyi adottságokhoz, s egy 1954-es rendelkezés értelmében igyekeznek megvalósítani a szabad sportválasztást, az alapvető sportágak (atlétika, úszás, torna) oktatását, továbbá egy-egy választható sportág gyakorlását. Ezek a próbálkozások létesítmények hiányában csak részben járhatnak sikerrel. Tari János és munkatársai megkísérik, hogy igazodjanak a hallgatók órarendjéhez, sőt a lehetőségekhez képest tudatosan választják meg a gyakorlat anyagát. Igyekeznek láttatni a hallgatókkal a testnevelés célját, értelmét, azt, hogy mit miért csinálnak. Pl.: rendkívül hasznos lehet egy bölcsész számára, ha kikerülve egy iskolába, alkalmazni le tud vezetni egy-egy testnevelés órát.

A szakismerethez kapcsolt testnevelés és a különféle törekvések ellenére sem megfelelő a testnevelés lebonyolítása, intenzitása, és ez már nem az oktatókon múlik. A hallgatók — tisztelet a kivételnek — nem veszik komolyan a testnevelést, s ha az index aláírása miatt meg is jelennek az órákon, a hozzáállásuk — és ez főleg a lányokra vonatkozik — enyhé kifejezéssel élve, nem megfelelő. Az adott helyzethez képest egyáltalán nincs meg a tanszéknek a megfelelő súlya, tekintélye, s az indexaláírás feltétele sem rendezett.

Nem lehet elmenni szó nélkül amellett sem, hogy a testnevelést, mint nevelési tényezőt nem értékeli jelentőségéhez képest megfelelően, és általában az órarendi ütközéseknél a testnevelés szenved hátrányt.

A fakultatív testnevelés és tömegsport

Az 1952-es — már említett — rendelet lehetővé teszi a harmad és negyedévesek számára a fakultatív testnevelést csoportosan, vagy választott sportágban. A hallgatók száma miatt azonban ez megoldhatatlan. Ezt egészítenék ki, vagy helyettesítenék a tömegsport jellegű kezdeményezések. Meg kell említeni, hogy itt vannak eredmények, a tömegsport bizonyos keretei kialakultak (golyabajnokságok, karok közötti bajnokságok, pl. November 7 Kupa küzdelmek), viszont ezek a hallgatók elég vékony rétegét mozgósítják.

Van olyan kar, ahol meg vannak elégedve a sportmunkájukkal, mert egy sportágban résztvettek a November 7 Kupában.

Az is igaz, hogy a fenti kereteket elég nehéz szélesíteni, hiszen pl. a Kilián jelvénytérző mozgalom sem eléggé népszerű.

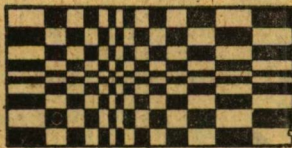
A versenysport

Az egyetem minőségi sportját a SZEAC képviseli, amely nemcsak az egyetem, a város, hanem a megye sportját is reprezentálja.

Az utóbbi időben az egyetem és az egyesület kapcsolata meglehetősen laz, különösen a labdarúgás vonatkozásában. A csapat egyetemi minőségi bázisa megcsappant, s a hallgatók az oktatókkal együtt nem érzik a csapatot eléggé a magukénak (alig van egyetemi hallgató az első csapatban, a szakosztály-vezetés városi jellegű, nincs megfelelő propaganda, továbbá hiányoljuk az egyetemi bérleteket).

Igaz ugyan, hogy a harmadik csapat hallgatókra épül, de ez éppen úgy el van szigetelve a második és első csapattól, mint ahogyan azt általában említettem.

Nagyon kismérvű a fejlődés, ha ugyan egyáltalán lehet erről beszélni az olyan típusú egyetemi sportágakban, mint a kosárlabda, vívás, röplabda. A főiskolai bajnokságnak nincs

SAKK

Rovatvezető:
dr. Mosonyi Kálmán

A XXIV. MAGYAR BAJNOKSÁG

December 12. és január 10. között rendezte a Sakkszövetség az idei magyar bajnokság döntőjét. Hosszú évek óta nem jött még össze olyan erős mezőny, amilyennek a mostani ígérkezik, tavaly pl. a Spanyolországban versenyző Portisch és a betegeskedő Bilek hiányzott. A most induló 22 játékos között ott van mind a hét nagymesterünk, s a mesterek között is van néhány, aki nem szokta tisztelni a nagymesteri címet. Emlékezzünk csak vissza az 1961. évi Maróczy emléktversenyre, amikor Dely Péter sorozatban verte végig a nemzetközi nagymestereket.

A bajnoki cím védője Szabó László, legesélyesebb várományosa pedig Portisch Lajos, aki ma vitathatatlanul favoritként indul, hiszen legjobbak az eredményei. De ki állíthatja valaha is, hogy olyan jó dolog favoritnak lenni? Valószínűleg maga Portisch örül a legkevésbé annak, hogy a közvélemény már szinte előre elkönnyveli a bajnokságát. Mindenesetre számítsuk hozzájuk harmadiknak Barcza Gedeont is, mert a felszabadulás óta 6-k hárommal 6-6 alkalommal nyertek bajnokságot. (A többi 5 esetből Bilek kétszer, Flórian, Benkő és Sándor egyszer-gyszer volt bajnok.) A többiek: nagymesterek, mesterek, egyikük sem olyan, hogy biztosra lehessen menni ellenük. A bajnoki címhez szükség van tehetségre, jó felkészültségre, szívósságra, jó idegállapatra — meg egy jó adag szerencsére is.

Ne jósolgassunk tehát, hanem figyeljünk és szurkoljunk! Kinek? A magyar sakkozásnak. Egy nívósak legyenek a játszmák, ne legyenek gyors, barátságos szalonremik, éles legyen a harc — és jó a hírszolgálat.

A tavalyi bajnokságra pedig emlékezzünk vissza a bajnok egy szép játszmájával: SZABÓ László — M. KOVÁCS László: 1. (64. d5 2.) c4, e6 3.) Hc3, Fc7 4. (Hf3, Hf6 5.) g2, g—o 6.) Ff2, b6. (Ez a Durastól eredő lépés az utóbbi években a vezérszel Ff6-ból Ff5 változataiban újabb divatossá vált. Hátánva, hogy a vezérszárny világos mezőjén legyengülnek.) 7. / cd: ed: 8. / 0—0, Fb7 9. / Ff4, Hbd7 10. / Bc1, 6c, 11. / Hc5, Bc8 (Szabó mintaszerűen aknázza ki esélyeit, ellenfele utolsó lépése hiba, amelyre világos döntő fölénybe jut) 12. / Fh3. Bc8 Vállalni kellett a tempóvesztést, mert a bástya nem maradhat Ff4-ban, így viszont máról lesz az állás lyukas.) 13. / Hd7: Hd7: 14. / Hd5: 15.

meg a megfelelő rangja, s ezért nemcsak az egyesület, hanem az egyetem is felelős. Meg kell említeni, hogy az egyesület nem használja ki megfelelően az egyetemi lehetőségeket a nemzetközi kapcsolatok kiépítésében, az egyetem pedig nemigen támogatja ezt. További probléma, hogy az egyesületben nincs megfelelő képviselő a testnevelési tanszéknek és a KISZ-nek.

A KISZ és az egyetemi sport

Addig, míg a KISZ-ben nagyon sok helyen azon vitatkoznak, hogy szükség van-e egy alapszervi KISZ-vezetőségben sportfelelősrre, s hogy az egyetemen szükség van-e szervezett sportéletre, addig nehéz a megoldás útját egyengetni. Karonként nagyon szűk réteget mozgat a sportmunka és tömegsport, s általában csak karok közötti szinten tapasztalható mozgás. Ezzel viszont a kar sportlehetőségei még nincsenek kimerítve — véleményem szerint.

A karokon belül egyébként eléggé elszigetelt az egészséges kezdeményezések, mint pl. az évfolyamok közötti mérkőzések, s a KISZ nagyon sok helyen elég perifériusan kezeli ezt a kérdést.

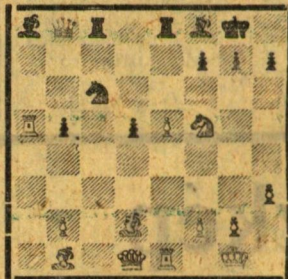
(Folytatás a következő számban)

ZSEMBERY ANTAL

/ Fd7: g5! (Igaz van sötétnek, a gyalogvesztésre való jámbor beletörődés biztos hálál. Világos azonban erre is számít.) 16. / Bc7, Fa6 17. / Fc5, f6 18. / Vd1: Fc2: 19. / Be1, Ff3 (Abban a reményben, hogy az e5 futár úgysem menekülhet el. Pedig jobb lett volna letűnni, mert...) 20. / Fe6+Kh8 21. / Bd7, Ve8 22. / Fc7 Bc8 23. Vd7 Fb4 24. / Fd6 (... nemcsak megmenekül, de még pusztít is...) 24. / ...Vg6 25. / Fb4: Bf6 26. / Be7 Be7: 27. / Fc7: Be8 28. / Vd7, Fc4 29. / Ve8: (...sötét még a mattot is hajlandó beadni.) Sötét feladta.

TANULJ KOMBINÁLNI! Hadállás a XXIII. magyar bajnokság döntőjéből.

Dely Péter — Tompa János

Világos: Kg1, Vd1, Ba5, Be1, Fb1, Fd2. Hf5, gy: b2, c5, f2, g2, h3 (12)

Sötét: Kg2, Vb5, Bc3, Be8, Fa8, Ff3, Hc6, gy: b5, d5, f7, g7, h7 (12).

Sötét utolsó lépése 26. ... Hb4—c6 volt.

Dely mesternek az a véleménye, hogy ellenfele állása passzív, királya védetlen, a királyállást szét lehet verni. Kombinációja mindenkinek tetszett, valószínűleg még a nagyon sportoszerű Tompa mesternek is.

Tanulj kombinálni megfigyeltés az előző számból:

FÜSTER—SZIMAGIN. 29. / h3, Hf2: 30. / Vf2: (Hf2:re Bf6+ 31. / Kg2 Bf3 nyert volna) Bf6 31. / Vg1 Ve2+ 32. / Kh1, Bf2 és világos feladta, mert Vf3+ ellen nincs védelem.

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 15-198 13-500 Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-116 13-500. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ár: 1 forint. Előfizetés: egy évre 10 Ft.

Szegedi Nyomda

